

ABSTRAKT

Ve své práci provádím kritickou re-er-i p ípad tzv. šmluvícíchõ zví at, která se výzkumníci pokou-eli nau it podávat šlingvistickéõ výkony. Po uváfení fundamentální odli-nosti experiment , a naprosto stejnými výsledky v-ech subjekt , dospívám k záv ru, že chyba byla s nejt-í pravd podobností v flácích, nikoli u ítelích ó tedy ve zví atech. Nezdar experiment se zví aty ale odhalil to, co se zdá být skute n jádrem schopnosti lidského jazyka vyjád it doslova cokoliv ó hierarchická rekurzivní syntax. fiádné zví e si neosvojilo otev ený, neomezený, hierarchicky rekurzivní systém, který umoíl uje flexibiln vyjád it cokoliv. V-e nasv d uje tomu, že lidský jazyk je vrozenou neuronální specializací.

V-echna zví afená dostupná data sv d í o tom, že pseudolingvistické výkony šmluvícíchõ cvi ených zví at je nejp esn j-í p ípsat velké plasticit obecných kognitivních schopností. Obecné kognitivní schopnosti dokáflou nedokonale virtuáln simulovat prvky neuronální lidské specializace na jazyk. Lidská neuronální specializace na jazyk je evolu ní diskontinuita, zatímco obecné kognitivní schopnosti, jsou, jak se zdá, kontinuítní. Lidé nesprávn interpretují pseudolingvistické výkony cvi ených šmluvícíchõ zví at jako lingvistické, a to kv li p írozenému antropomorfismu. Antropomorfismus v komunikaci s mimolidskými entitami je zp soben lidskou specializací na jazyk, který je moílné popsat jako sekundární reprezenta ní systém, který je vyufíván jako nástroj komunikace.